

Kedves évfolyamtársak!

Olvasva Tihanyi Bandi javaslatát és olvasva Marina rövid összefoglalását, indíttatást kaptam, hogy írjak egy rövid sűrítményt magam is.

Szakmai régmúlt

1970-ben mikor végeztünk csak azt tudtam eldönteni, hogy gyárban nem szeretném tölteni az életem. Ehhez elegendő tapasztalatot nyertem korábbi betekintéseimből.

Nyár folyamán hírt vettem, hogy Gödöllői Egyetemen a Kémia Tanszéken egy gyakornoki állás megüresedett. Elmentem, felvettek.

Kezdsnek nekem való volt. Lelkesen hozzáálltam a tananyag ilyen olyan korszerűsítésének. Hallgatóknak példatár, majd a Székely Tamásnál szerzett ismeretek részleges átadása. Az akkor még ott újdonság volt. Aztán egy kis szünet, mert megszületett a fiam.

Visszatérve angol nyelvvizsga és doktorálás. Végül adjunktusként ,10 év után számos körülmény miatt változtatni akartam.

Sikerült egy jó munkahelyre rátalálni:

SOTE I.sz. Gyermekklinika, egy kicsi kutató labor, egyedüli diplomásként,1 később 3 asszisztenssel. Szaporodtak a feladatok, de élveztem új analitikai módszerek beállítása. Számos differenciál diagnosztikai probléma megválaszolása. A tanszéki környezet szellemileg vonzó volt. Mellette még a Levelező Teológiát is el tudtam végezni. Ez nagy távlatokat nyitott előttem.

Akkor 53 évesen észbe kaptam, hogy a közeledik a nyugdíjas életkor és valamit tenni kéne mivel a jövedelmem rendkívül alacsony volt.

Közel 20 évet töltöttem ott.

Fájó szívvel elköszöntem, és utána háromszor váltottam munkahelyet. Egyik sem volt megkedvelhető, de a kényszerű változtatások a kitűzött célnak megfeleleltek. Utolsó munkahelyem egy ÁNTSZ-ben lévő gázkromatográfiás labor volt. Onnan kerültem nyugdíjba. Nagy öröömre az intézmény felszámolása miatt jó félévvel hamarabb, mint a korhatár betöltése, de áthidalható volt.

Mindenkit köszöntve:

Berlász Mariann